

I Kr. 83 Øre, medens Postvæsenets Overskud pr. Indbygger i Landet er 47 Øre. Og den stærke Overvægt af Københavns Overskud pro persona er det, der medfører, at Gennemsnitsoverskuddet for hele Landet gaar saa højt op, idet Provinsposthusenes Overskud kun er 20 Øre pro persona. Disse to Ting ere de eneste, der oplyses med nogen Sikkerhed angaaende de københavnske Forhold. I øvrigt er det ikke den Statistik, jeg efterlyste.

Spørgsmaalet om de røde Postbudes Sommertøj, der agtes konverteret til Landpostbudenes Benklæder, har i og for sig ikke principiel, men praktisk Betydning. Det er ikke og kan efter den højtærede Ordførers Tale i Dag ikke være tvivlsomt, at Flertallet i denne Sal ikke vil bevilge 90,000 Kr., altsaa baade 45,000 Kr. til de røde Postbude og 45,000 Kr. til Landpostbudene. Spørgsmaalet er, om Landpostbudene alene skulle have alle de 45,000 Kr., og dette finde vi urimeligt overfor de røde, fordi der i adskillige Aar er blevet gjort Forsøg med dette Sommertøj, og de have et billigt Haab om at faa det indført efterhaanden. Det er kun i Anskaffelsesaaret, der bliver nogen egentlig større Udgift, i de følgende Aar bliver det rene Bagateller. Men paa den anden Side frakende vi ikke Landpostbudene Ret til at nære Forhaabninger om Benklæder. Det er der ogsaa givet dem Udsigt til i adskillige Aar, og saa vidt jeg ved, mener Ministeren, at det vil kunne gennemføres næste Aar, i alt Fald med Halvdelen. Vi anse det derfor for rigtig at halvere denne Bevilling, dog ikke saaledes, som den ærede Ordfører sagde, at Landpostbudene skulde have halve Benklæder. Vi mene, at det halve Antal skulde de have, men hele skulle Benklæderne være.

Jeg har med Hensyn til dette Punkt egentlig kun yderligere at gøre den højtærede Formand opmærksom paa, at det vil blive en meget haard Nød at knække at faa disse Ændringsforslag stillede saaledes til Afstemning, at hvert enkelt Medlem kommer til paa en eller anden Maade at udtale sin Mening. Sagen er den, at Ændringsforslag Nr. 13 er frembragt ved en kunstig Sammenklumpning af et Flertal, som i Virkeligheden er grunduenigt, bestaaende af Socialdemokrater og en Del af Regeringsflertallet. Hvorledes dette Flertal skal kunne opløses i sine Bestanddele, er ikke let at sige, og jeg vil derfor særlig henlede den højtærede Formands Opmærksomhed paa denne Afstemning. Løsningen maa vel være den, at de to Kompromis-

forslag med de 22,500 Kr. til hver Side komme til Afstemning til sidst som dem, der kan være Haab om at samle Medlemmerne om.

Dette Spørgsmaal har, som sagt, ikke nogen principiel Interesse, men en ren praktisk. Derimod er der større principiel Interesse ved Ændringsforslaget om Antallet af Nyansættelser af Postbude. I saa Henseende er det radikale Mindretal i Virkeligheden enigt med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i, at naar Ministeren erklærer, at der til et bestemt Antal Ombæringer, som han ikke vil tage Ansvar for at formindske, behøves et bestemt Antal Postbude, er det betænkeligt for ikke at sige uforsvarligt af Rigsdagen at forringe Antallet. Men den Formindskelse, det radikale Mindretal gaar med til, beror ogsaa paa noget ganske andet. Den beror paa, at Indenrigsministeren har foreslaaet et Antal Postbude til Besørgelse af en ny Art Postbehandling, nemlig den saakaldte direkte Pakning af Aviser ved Avispostkontoret. Det er vistnok en overmaade fornuftig og rigtig Foranstaltning, men vi mene, at nu, hvor overhovedet Antallet af Postbude, der skal anvendes i København til den store nye Postbygning, i det hele er beregnet paa et Skøn — der er i dette Øjeblik ingen, der ved, hvad de nye, meget store Forhold ville medføre af Personale —, er det ikke Øjeblikket til at forlange en Forøgelse af Bude til en ny Foranstaltning. Medens vi mene, at den Forøgelse, Rigshospitalet og den nye Postgaard medføre, nødvendigvis maa bevilges Ministeren, naar han foreslaar den, og man ikke tør tage Ansvar for at erklære, hvad han siger, for urigtigt — og det er der ingen, der tør —, mene vi paa den anden Side, at Øjeblikket ikke er kommet til at give en Forøgelse, som skal bruges til Indførelse af en ny Postvirksomhed, selv om denne i og for sig er meget fornuftig.

Men det, som egentlig har Interesse ved dette Spørgsmaal, er — det giver jeg den ærede Ordfører Ret i — Statistikspørgsmaalet. Det maa ikke gentage sig, at Centraladministrationen og Organisationerne hver kommer med sine Tal, og at det er saaledes, at Centraladministrationen erklærer Organisationernes Tal for urigtige, medens Organisationen ikke i Aar kommer med egne Tal, men positivt erklærer Centraladministrationens Tal for urigtige. Det maa ikke kunne gentage sig. Den Slags Ting maa være afgjorte, inden de komme for Rigsdagen. Og der er an-